

Ah mihi ne sterili frondeſcat in arbore ramus,  
 Inſelix nec halet Ouis, nec bucula ſegnem  
 Aetatē terat, atq; ignaua per ocia uiuat,  
 Reddite mortales uos uobis, reddite uobis  
 Aeternum quod mente ſua Deus inſinuauit  
 Viuat ut in uobis de uobis germinet inde  
 In uentium animas generatim ut ſera reſurgat  
 Poſteritas, rumpit mortalia terminus aui  
 Omnia, & obſcuris inuoluit merſa tenebris,  
 Et vos degeneres animæ ſine lumine vitam  
 Incaſſum trahitis, generoſaq; clauſtra fluentis  
 Naturæ indignante Deo (ne ſæcla animantium  
 Fatifcent, duret ue offæti machina mundi)  
 — Obſcuro paſſim obſtruitis, non ergo uidetis  
 Vipera quam uobis uiuat feliciter, & quam  
 Indomita Tygres, atq; immaniffima ſate,  
 Quæ genus omne ſuum primæ a ſtirpe propagat  
 Ergo Chaonia ſua iura antiqua palumbes  
 Continuunt, celebrantq; ſimul conubia cara  
 Murmura per blanda, et laſciva ꝑ oscula nidis

134

Incubet alterno modo mas, modo femina nixu  
 Ergo etiam Turtur nunquam ſine coniuge dulces  
 Hauſerit, Amnis aquas, uirides nec pauert eſcas  
 Quod ſi fata thori comitem rapuere, querelas  
 Duplicat, et ſicca æternum ſuſpirat ab Olmo  
 Languida nec dulci declinat lumina ſomno,  
 Interea liquidis nullas de fontibus undas  
 Nec uiridi ueſcas contingit ab arbore bacebas,  
 Et vos effoſtis in hietis montibus aurum  
 Et maris Eoi abſtruſas penetrabitis oras  
 Ut male queſitis heres ignotus abundet  
 Diuitijs, non ſunt aurum, non regia gaza  
 Diuitia; ſed ſpes generis latiſſima proles  
 Nam vos poſt cineres ueſtros uiuetis in illa  
 Illa itidem in natis natoꝝum hæc illa catheua eſt  
 Quæ ligat humanos diuinis nexibus orbes,  
 Unde ſuas vires in nos uigentia fundunt  
 Sidem, ſic alia ex alijs in munera uitæ  
 Ducimur, uſq; adeo ſancti indelebile fædus  
 Coniugij in nobis, cunctiſq; animantibus, et Dis